

Nr 5.

Ankom till Riksdagens kansli den 6 februari 1913 kl. 7 e. m.

*Betänkande, i anledning av väckt motion om upphävande av tullen
å plommon, sviskon och russin.*

(1:a Avd.)

Närvarande: herrar K. G. Karlsson, Vennersten, frih. Trolle, frih. C. J. Beck-Friis, Trapp, Eklund, Ollas A. Ericsson, Lyckholm, Kobb, Antonsson, Bäckström, Röing, Jespersen, Eriksson i Grängesberg, Rune, Christierson, Larsson i Klagstorp, Jeansson i Kalmar, Jönsson i Revinge och Månsson.

I en inom Andra kammaren av herr *Borg* väckt motion, nr 188, vilken hänvisats till bevillningsutskottet, har hemställts, »att Riksdagen måtte besluta borttaga tullen å plommon, sviskon och russin.»

Beträffande motiveringen för detta förslag tillåter sig utskottet hänvisa till motionen.

Tullen å plommon, sviskon och russin har sin så gott som utslutande betydelse såsom finansstull. Den har under åren 1907—1910 tillfört statsverket i medeltal omkring 800,000 kronor, och det vill synas, som om man icke utan ganska tungt vägande skäl borde beröva statsverket en så avsevärd inkomst.

Utskottet.

Motionären anför till stöd för sitt förslag, att ifrågavarande näringsmedel mer och mer skulle som ett ganska viktigt led ingå i de fattigas hushållning. Riktigheten av detta påstående anser utskottet kunna med skäl ifrågasättas. Mera sannolikt torde vara, att de vid import av berörda varor inflytande tullavgifter till största delen drabba de burgnare samhällslagren. I varje fall har motionären icke anført något till bevis för sin i frågan uttalade uppfattning. För övrigt synes det utskottet, att, då konsumtionen i vårt land av importerade plommon, sviskon och russin

Bihang till Riksdagens protokoll 1913. 7 saml. 3 häft. (Nr 5—7). 1

är jämförelsevis ringa, tullen knappast kan anses vara överhuvud synnerligen kännbar för konsumenterna. Vid bedömande av förevarande fråga förtjänar enligt utskottets mening särskilt att beaktas, att vi redan i de inhemska skogsbären, framför allt lingon, samt i torkade svenska äpplen och andra frukter äga ett inom landet tillgängligt näringsmedel, som borde kunna i avsevärd mån ersätta de importerade varorna.

Under återopande av vad sålunda anförts, hemställer utskottet,

att herr Borgs förevarande motion, II: 188, om upphävande av tullen å plommon, sviskon och russin, icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 6 februari 1913.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.

Reservationer:

av herrar *Bäckström, Eriksson* i Grängesberg och *Christiernson*;

av herr *Månsson*, som anført:

Frånsett att jag anser det orätt i allmänhet att lägga böter på folk för vad de förbruka, då därigenom ej allmän förargelse uppkommer, som fallet lätt kan bli vid t. ex. konsumtionen av vissa drycker, så är jag i detta fall av den mening, att i vårt föga fruktrika land det väl behöves att göra matordningen på våra oftast rätt karga bord litet mera omväxlande, och att borttaga tullen på plommon, sviskon och russin skall i ej obetydlig mån medverka härtill. Invändningen att vi i våra skogsbär och inhemska frukter ha ett lämpligt surrogat för dessa rikt sockerhaltiga utländska frukter synes mig ej riktig. Därtill kommer, att vi med de höga sockerpris, som bli gällande även om Kungl. Maj:ts proposition om sänkning av sockertullen skulle bli bifallen, icke kunna beräkna, att den inhemska syltningen skall taga något nämnvärt uppsving.

Med anledning därav får jag hemställa om bifall till motionen.

samt av herr *Eklund* mot viss del av motiveringen.